

HDP listesinin toplumdaki bütün dinamikleri kapsayan ve bu özelliğiyle ÖDP'den beri bu konuda atılmış en önemli adım olduğu konu alan bir yazı yazacaktım, SYKP'ye yakınlığıyla bilinen bir sitedeki (avrupaforum.org) "Kadınların sadece yüzde 5'i ilk sıradan aday gösterildi" başlığını görünce bu konuda yazmaya karar verdim.

Yazıda bütün partilerdeki kadın aday oranı incelenirken HDP'nin yüzde 36,7 oranında kadın aday gösterdiği –geçmişte bu sayı yüzde 40'ın biraz üzerinde- ve sadece 18 ilde birinci sırada kadın adaylara yer verildiği belirtiliyor. Açık bir eleştiri bulunmamakla birlikte yazının başlığı ile birlikte düşünüldüğünde ne denilmek istenildiği anlaşılıyor.

Bunun açık bir saçmalık olduğunu belirtmek gerekiyor.

HDP'nin baraj sorunu bulunuyor ve bu nedenle de özellikle bu partinin aday gösterirken kimi nereden gösterdiğine dikkat etmesi gerekiyor. "Kimi aday gösterirsek gösterelim, seçmenimiz onu seçmek zorundadır" anlayışı hem yanıltır hem de pratikte geçerli değildir, hele de böyle kritik bir seçimde hiç değildir.

Yılımı tam hatırlamıyorum ama 20 yıl kadar önceydi, PDS'in (Demokratik Sosyalizm Partisi, daha sonra şimdiki Sol Parti'ye dönüştü) Frankfurt il yönetimindeyim. Federal Parlamento seçimi var, baraj yüzde 5 ve kıl payı aşılabiliyor veya altında kalıyoruz. Almanya'da doğrudan adaylık diye bir uygulama da bulunuyor. Buna göre bir parti üç seçim bölgesinde gösterdiği adaylarla o bölgede en yüksek oyu alırsa, yüzde 5'i aşmasa bile aldığı oy oranında milletvekili çıkarak parlamentoya giriyor.

PDS hem kıl payı yüzde 5 barajını aşamadı hem de sadece iki doğrudan seçilen kadın milletvekiliyle parlamentoya girebildi, üç kişi seçilemediği için aldığı oy oranında temsil edilmesi ve grup kurması mümkün olmadı.

Neden biliyor musunuz?

Berlin Kreuzberg’de ağırlıkla Türkiyelilerden oluşan parti örgütü kadın aday gösterdi ve kaybetti. Bu seçim bölgesinde kadın aday gösterilince kaybedileceği baştan belliydi ama onlar için önemli olan kadın aday gösterilmesi idi... Parti kaybetmiş ne gam, önemli olan kadın olsun!

Yine aynı seçim öncesinde Frankfurt’ta il yönetimi seçiliyor. Yönetimde yüzde 50 kadın kotası var. Toplam 10 kişi ama bu sefer beş kadın aday yok. Kiminin işi var, kimisi hasta, sadece üç kadın aday var... Kadınlardan şöyle bir öneri geldi: “Yakında seçim var. Frankfurt da önemli yer... İl yönetiminin işi de ağır olacak... Tecrübeli insanlar gerekli... Boş yerlere bir şeyden anlamayan iki kadın geleceğine bu sefer yedi erkek üç kadın olsun. İlle de yüzde 50 kadın kotası diye partiye zarar vermemek gerek...”

Öneri her türlü takdirin üzerindeydi ama erkekler kabul etmedi. “Yüzde 50 kadın kotasının kabul edilmesi için çok uğraşıldı. Gerekçeniz haklı ama iki kadının yeri boş kalsın, daha iyi olur...”

Yönetim kurulu beş erkek üç kadından oluştu.

Daha sonraki yönetim kurulu seçiminde yeterli aday olduğu için beşe beş olacaktı...

“Kadın olsun da kim olursa olsun, partinin de canı cehenneme” anlayışıyla bakarsanız, buna cinsiyetçiliğin öteki ucu denilir.

HDP hem toplumdaki bütün muhalefet dinamiklerine seçim listesinde yer vermek ve hem de barajı aşmayı hedeflemek zorundaydı. Hazırlanan esas olarak güzel bir listedir. Kadın oranı yüzde 50 olmasa bile güzel bir listedir. Arada bazı hatalar olabilir ama belirleyici değildir...

Salon toplantısında divan seçimi yapılmıyor, kritik bir genel seçim yapılıyor.

Cinsiyetçiliğin öteki tarafı

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 23 Mayıs 2018 05:49 -

Bunu anlamak için konuya cinsiyetçiliğin öteki tarafından bakmamak gerekiyor.

Aklıma 12 Eylül öncesi geldi...

Böyle yaptığımızın farkında değildim, yılını hatırlamadığım ama 1990'lı yıllara yakın bir zamanda İsviçre'deki bir panel sonrasında konuştuğum Kurtuluştan bir kadın söylemişti: "Bütün örgütlerde kadın vardı ama sorumlu düzeyde yok denilecek kadar azdı. Acilciler'de ise sorumlu kadınlar çoktu. Hayret verici bir durum... İnsanlar inanmıyor ama böyleydi."

Doğrusu böyleydi. Onları kadın oldukları için öne çıkarmadık; yetenekliydim, çok sayıda örgütte yapıldığı gibi yükselmelerinin önünü kesmedik...

İstanbul'da Belma ve Hilal, İç Anadolu'da Ömür ilk elde sayılabileceklerdir.

Adana'da Gülay vardı, birkaç yıl önce kanserden hayatını kaybedecekti.

Başka arkadaşlar olduğunu da duydum ama herkesi tanımıyorum.

İstanbul'da kadının birinin kocasıyla da papaz oldum. Adam bana düşman ve tek nedeni de iki bölgeye ayrılan İstanbul'da bir bölgenin sorumluluğunun kadına verilmesi...

Sende yetenek yoksa ben ne yapayım?

Kadınların sorumlu kişiler olarak öne çıkması büyük kentlerde geçerliydi, küçük yerlere gidildikçe erkekler neredenye yüzde yüz oranında sorumlu durumda oluyorlardı.

Cinsiyetçiliğin öteki tarafı

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Çarşamba, 23 Mayıs 2018 05:49 -

1970'li yıllar, kadın kotası anlayışı ne bizde ne de başka bir örgütte yoktu. O yıllarda yetenekli kadınların yolunu açmak, en azından önlerini kesmemek bile az rastlanılan bir durumdu.

Kadınlara fırsat tanımak ve yetenekli oldukları oranda da öne çıkmalarını sağlamak...

Bunu anlamak için iki yönden de cinsiyetçi olmamak gerekiyor...